РОБІТНИКИ — ГОЛОСУЙТЕ ЗА СВОЄЮ КЛЯСОЮ!

РОБІТНИКИ ВСІХ КРАЇН — ЄДНАЙТЕСЯ!

ВИБОРЧИЙ ВІСТНИК

ВИДАНИЙ ВИБОРЧИМ КОМІТЕТОМ ОБЄДНАНОГО РОБІТНИЧОГО ФРОНТУ.

Червень — Winnipeg, Man. — 1932

МАНІФЕСТ Виборчої Робітничої Конференції Обєднаного Фронту в Провінціональних Виборах у Манітобі ПРОГРАМА

ЛЕСЛІ МОРИС
кандидат Робітничого Обєднаного Фронту в провінціональних виборах в Манітобі.

ЯКІВ ПЕНЕР
кандидат Робітничого Обєднаного Фронту в провінціональних виборах в Манітобі.

ДО РОБІТНИКІВ ВІННІПЕГУ!

Провінціональні вибори в Манітобі проголошено на четвер, 16 червня. Як звичайно, ціла армія кандидатів буде старатися дістати голоси робітників для своїх програм. Консервативці, ліберали, прогресісти, незалежна партія праці, соціялістична партія і велике число так званих незалежних кандидатів будуть старатися з цілої своєї сили, щоб їх вибрати до парламенту на основі їхніх програм. Ця виборча кампанія, як і всякі інші відзначиться відомим пустомельством капіталістичних політичних угрупувань та напруженими спробами зловити голоси робітників. Ці політикани будуть говорити багато про панацею (ліки на всякі недуги) та про всякі інші патентовані лікарства на загоєння кризи і на поліпшення життєвих умовин, як це вони звичайно робили в минулих роках. Безробіття і "усунення" його стануть головним питанням капіталістичних політиків, які по виборах будуть продовжати своє бездушне становище до домагань безробітних. Всілякими способами ці політикани будуть пробувати збаламутити робітників. У своїх спробах прикрити цілковите банкротство капіталістичного уряду, коли ходить про те, щоб ділати в інтересі трудящих мас, звичайне сільце парламентарної "демократії" гарно виглядається.

В місті Вінніпегу є робітничі організації, які розуміють потребу боротьби робітничої класи, бо тільки боротьбою може вона осягнути свої домагання, і які вважають лібералів, консерватистів і прогресістів за представників великого капіталу, за членів виконавчої ради капіталістичної класи. Між ними політичними угрупуваннями немає найменшої різниці в принципі. Всі вони обєднані головними питаннями дня; вони з цілої сили обстоюють такий стан річей, який є зараз. Одночасно ці робітничі організації є свідомі ролі незалежної партії праці, як партії і як активностей її поодиноких членів. Бо чого тільки ці члени, класово свідомі робітники не бачили, приглядаючись з великою огидою рекордові зради інтересів робітничої класи, який має за собою незалежна партія праці? Хто може забути про ганебні суди проти радикальних робітників, суди в інтересі капіталістичної держави, які переводилися на основі варантів, доручених домініяльним послом А. А. Гіпсон? Хто може забути про ті наступи в судах капіталістичної справедливости, якими послуговувався Гайвен з незалежної партії праці? Хто може забути про плани Дж. С. Вудсворта в справі "мирної армії" і про ту піддержку, яку мейор Вебб дав незалежній партії праці в останніх міських виборах? Хто може заперечити що головна піддержка капіталістичній політиці, капіталістичній програмі голоду, в рядах робітничого руху, не походить від прихильників Ренсея МекДоналда і Дж. Г. Томаса? А зараз з відродженням давно мертвої Соціялістичної Партії Канади, появився кандидат цієї партії з програмою "виховування" і рішучого відкинення боротьби; з бондиною програмою віддається студіюванні і гойдові серед багна порожньої дискусії; з програмою, в якій немає ні одного слова про дійсности життя, що є виявлені в безробіттю, зниженні заробітної платні, голоді, стрільбі, стріляннях і масових арештуваннях!

Вищезгадані робітничі організації сідають і приганяються з великим занепокоєнням зростаючій політичній реакції в Канаді, спробам різних канадських урядів розбити радикальний рух робітників, поставленої поза законом комуністичної партії на основі ганебної 98 секції, увязнення вісьмох комуністичних провідників в Торонто, на основі масових арештувань і змов проти робітників і робітниць, які відмовляються гинути з голоду в покірній мовчанці, знищення мізерних "прав" свободи слова, зібрань і організації та масові депортацій робітників чужинецького уроджения. Ці робітничі організації вірять, що небезпека імперіялістичної війни не була ніколи такою великою, як сьогодні, в часі впертого й гострого імперіялістичного антагонізму, в часі, коли імперіялістичні держави в своїй скаженій і дикій боротьбі за ринки приготовляються до нового поділу світа і до показання робітників та незаможних фермерів боротися за загибельну систему. Згадані робітничі організації вірять, що небезпека атаки на Радянський Союз, де робітничі питання розвязує держава робітників і селян і де тріюмфально будується соціялізм, з кожним днем зростає, як на це вказують події в Манджурії. Вони вірять, що ціле міжнародне положення завагітніло війною і що робітники мусять застановитися над цією небезпекою та бути наготові побороти її до кінця.

Ці організації заявляють, що опозиція проти зниження заробітної платні, проти зрізання реліфу, проти викидання робітників від праці, як це сталося на залізницях, масова боротьба за соціальне забезпечення від безробіття коштом держави, є першими і найголовнішими потребами робітників цієї країни в теперішній час. Цілий тягар капіталістичної кризи звалюється на плечі робітників і незаможних фермерів; капіталістичне суспільство знає тільки методи зниження заробітної платні, безробіття та імперіялістичну війну, як вихід з капіталістичної кризи. Виборча Робітнича Конференція Обєднаного Фронту заявляє, що робітнича класа мусить поборювати ці методи на основі програми, яку тут подається. Ця Конференція вірять, що масів краї[illegible] час, в якім сильний рух робітничих мас, обєднаний довкола програми класової боротьби повинен виступити визов програмі капіталістичної незалежної партії праці та іншим старим буржуазним партіям і завзятися за наступом проти голодової програми уряду Бенета, який дає приклад для всіх урядів, провінціональних чи то муніципальних.

Надходячі вибори дають нагоду змобілізувати робітників довкола програми домагань, які віддзеркалюють негайні і остаточні потреби робітників. Конференція не вірить ні на одну хвилину, що вибір представників радикальних робітників до парламентів будь-що розвяже; навпаки, як конференція твердить, що боротьба робітників проти капіталізму мусить продовжатися кожного дня: в страйкових боях, в спробах безробітних поборювати зрізання реліфу, в боротьбі за повне утримання, в масовім русі робітників проти політичної реакції і за скасування 98 секції, в боротьбі за звільнення вязнів класової війни.

Ось де існує класова боротьба і де її мається зводити. Але одночасно Конференція вірить, що робітники повинні висилати своїх власних представників до парламентів, щоб вони там в гострий спосіб предложили програму і домагання робітників, щоб вони використали парламент як трибуну для дальшого організування робітничих мас, щоб вони там піднесли рівень боєвости робітничого руху та поборювали політику і штучки парламентарних політиканів всякого крою.

Виборча Робітнича Конференція Обєднаного Фронту, що репрезентує робітничі організації, вступає у вибори, як дійсний представник інтересів робітничої класи, готова і охоча поборювати капіталістичних політиканів в робітничому русі. Вона висуває своїх кандидатів, не як поодиноких осіб в їхнім власнім імени, але як довірених представників бойової програми домагань та вірних робітників горнутися довкола цих людей і працювати активно за їх вибрання. Ця Конференція заявляє свою опозицію до ренегатів в робітничому русі та свою солідарність з робітниками всіх країн в боротьбі проти капіталізму. Вона домагається скасування всіх протиробітничих законів. Вона заявляє, що тільки соціялізм організований і будований дійсним робітничо-фармерським урядом може скасувати капіталізм зі всіми його страхіттями для робітників та допровадити до остаточного визволення трудящих мас, опертого на владі робітників і їх союзників, незаможних фермерів!

Піддержуйте програму і кандидатів Обєднаного Фронту!

Пітнуйте капіталістичну політику всіх інших партій!

Голосуйте за програмою боротьби робітничої класи!

ВИБОРЧА ПРОГРАМА

1) ЕКОНОМІЧНІ ДОМАГАННЯ.

БЕЗРОБІТТЯ.

1. Запровадження в життя закону про соціальне забезпечення від безробіття коштом держави, на основі якого всі робітники мають діставати повну заробітну платню. Поки цей закон буде ухвалений, домагаємося негайного принняття слідуючих домагань:
   а. Всі безробітні мають діставати відповідне утримання готівкою, що її вистарчало б на поживу, одяг, ренту, паливо та всякі інші випадкові потреби.
   б. Негайне скасування всіх суп-кичень і принеретних буднної системи тикетів на їду з додатковою готівкою на рент, одяг і випадкові потреби.
   в. Негайне скасування всякої реліфової роботи, за яку платиться гросеріях, натомість домагаємося, щоб за всяку реліфову роботу давати поточну заробітну платню.
   г. Скасування ганебної системи підписування ліп нотів за реліф.
   ґ. Скасування всякої пробної роботи.
   д. У всіх реліфових тілах повинні засідати представники Рад Безробітних.

ІНДУСТРІЯЛЬНІ ДОМАГАННЯ.

1. Негайна боротьба всіх робітників проти знижки заробітної платні.
2. Законне встановлення 7-годинного дня і пятиденного тижня праці для всіх робітників без ніякої знижки заробітної платні і пропорціонального скорочення часу праці для молодих робітників.
3. Визнання правоздатними права своїм робітникам належати до юній їхнього власного вибору й до своїх власних комітетів.
4. Повне право для робітників пікетувати без ніякої заборони і перешкоди з боку поліції. Держава не смів вмішуватися в індустріяльні спори.

2) ПРОТИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕАКЦІЇ.

1. Негайне скасування 98 секції карного закону та беззастережне звільнення вісьмох комуністичних провідників, засуджених на основі цієї секції.
2. Скасування всіх протиробітничих законів ("бунтівничі" вислови, незаконне зібрання, закон про волоцюгство і т. ін.) і негайне та беззастережне звільнення робітників, яких засуджено на основі цих законів.
3. Негайне припинення всіх примусових депортацій.
4. Скасування права для уряду уневажнювати натуралізаційні папери; усунення системи державних шпіонів в робітничих організаціях; скасування угоди провінціонального уряду з домініяльним, на основі якої віддано нагляд над провінцією в руки канадської королівської кінної поліції.

3) ПОЛІТИЧНІ ДОМАГАННЯ.

1. Загальне право голосування для всіх, що мають 18 років життя без огляду на резиденційні кваліфікації.
2. Скасування системи виборчого депозиту.
3. Повне право свободи слова, зібрань, преси і організації для всіх робітників і фармерів.

4) ВОЄННА НЕБЕЗПЕКА І РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

1. Припинення всяких воєнних підготувань і обернення всіх фондів, ухвалених на військові і морські видатки, на допомогу для безробітних.
2. Визнання Радянського Союзу і негайне відновлення з ним торговельних зносин.
3. Виступлення Канади з Ліги Націй і з Женевського Міжнародного Робітничого Бюра, які є знаряддям світового імперіялізму.
4. Відтягнення всіх чужоземних збройних сил з Китаю й повного визнання права китайських мас на самовизначення.
5. Піддержання пропозицій Радянського Союзу в справі цілковитого світового роззброєння.

5) ПОДАТКИ І СОЦІЯЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

1. Скансельовання всіх процентів від провінціональних та муніціпальних бондів і позичок, доки не забезпечиться потреб робітників і незаможних фармерів.
2. Встановлення гостро степенованих податків від доходів і звільнення від плачення податків всіх робітників і незаможних фармерів, що мають менше як $2,000 річного доходу.
3. Скасування всякого роду посереднього і безпосереднього оподаткування найконечніших життєвих потреб.
4. Встановлення системи державного забезпечення на випадок слабости, а до того часу привернення буднього рівня пенсії для матерей, до яких треба включати опущених матерей; встановлення цілковитої ревізії закону про відшкодування для робітників (Воркерс Компенсейшен Ект), який забезпечував би пошкоджених робітників перед відкиненням їх аплікацій за відшкодування.
5. Зниження кваліфікаційного віку для тих осіб, що потребують старечої пенсії та відповідної підвищки у виплаті старечої пенсії.
6. Встановлення системи державного забезпечення для сліпих осіб.
7. Реорганізація системи пенсій для воєнних ветеранів на основі домагань Робітничої Ліги Ветеранів (Воркінг Клес Екс-сервисменс Ліг), які включають:
   а. Скасування трибунальних рад, місце яких має заступити опінія приватного лікаря щодо нездатности воєнного ветеринара.
   б. Офіцерська пенсія для ветеранів всякої рангі.
   в. Стопроцентова пенсія для висушених ветеранів.
   г. Безплатна медична і шпитальна услуги для ветеранів і членів їх родин у всяких недугах.

6) ВИХОВАННЯ І МОЛОДЬ.

1. Безплатне навчання для всіх дітей робітників і незаможних фармерів у всіх виховавчих інституціях, яке має включати безплатні шкільні підручники та всякі прибори.
2. Скасування релігійного навчання в публичних школах; виелімінування з шкільних підручників всіх мілітарістичних та джінгоїстичних історій; скасування системи кадетського навчання.
3. Встановлення безплатних фахових шкіл для робітничої молоді.

7) ФАРМЕРІ.

1. Скасування всіх довгів для незаможних фармерів.
2. Цілковите припинення форклозирів і викидань з фарм за довги.
3. Провінціональний уряд має перебрати на себе всі видатки сільських шкіл, коли покажеться, що муніціпали не можуть їх утримати.
4. Встановлення системи допомоги готівкою без ніякого звороту для незаможних фармерів, щоб таким способом улекшити їм їх нужду.
5. Запровадження в життя законопроекту Ліги Фармерської Єдности відомого під назвою "Фарм Реліф Бил".

НЕ ГОЛОСУЙТЕ НА ЦЬОГО БЕЗХРЕБЕТНОГО "НЕЗАЛЕЖНИКА"

Хто перечитав редакційну статтю в "Укр. Голос" з 1 червня п. р. **"Більше відповідальности і карности"**, той певно погодиться з нами, що або виборча гарячка попуталась в редакторській голові, або спека розтопила його мізок. Не тому ми приходимо до цього висновку, що він з ним, як і лицює "лицарем" незалежності, нападав на т.т. Колісника й Капусту, кандидатів Ліги Фермерської Єдности, а тому, що він свого ж петлюрівсько-жовтоблакитного кандидата зашив з болотом за його "незалежність", а потім каже на нього голосувати, бо цього вимагає "національна честь".

Ми не будемо самі над цим розводитися, а досить дамо самому написане в згаданій статті "Укр. Голосу", хай читачі самі собі зроблять висновки. Послухайте, що пише "Укр. Голос":

"Чим ближче до виборів, тим більше приходить відомостей про занепадання української народности. В окрузі Елгберт багато проти себе двох українців, — [illegible] і кандидатури "незалежного" кандидата, учителя Шинка. В Вінніпегу КАНДИДАТ "НЕЗАЛЕЖНИЙ" УКРАЇНЕЦЬ АНДРУСИШИН..."

[illegible] ЗАСУДЖЕНИЙ НА ПОЛІТИЧНУ САМОТНІСТЬ, ЯКА В ДЕЯКИХ СЛУЧАЯХ ГІРША ВІД ТОГО, ЯК БИ ЧОЛОВІК НАЛЕЖАВ ДО САМОЇ НАЙБІЛЬШ ОПОЗИЦІЙНОЇ ПАРТІЇ, ЯКА ВІД УРЯДУ НЕ СПОДІЄТЬСЯ НІЯКОЇ ЛАСКИ НІ УСТУПОК. [illegible] ДРУГІ НАШІ ТОДІ, КОЛИ ЗА НІМ УСІ РАДИ. [illegible] "Незалежність" людей політично неопреділених є тільки признанням їх слабости".

Бачимо, що, після схарактеризування редактором "Укр. Голосу" "незалежний" посол в парламенті — **це ніщо, це не тільки людина, що не має ні партії, ні програми, що сама не знає, чого вона хоче й чого вона пнеться до парламенту, але не людина, з якою в парламенті ніхто не буде числитись, якої місце в парламенті не відтуриває навіть тоді, коли б вона щось сказала й мала в цьому рацію**, отже — **"незалежність" людей політично неопреділених є тільки признанням їх слабости"** —

З Вінніпегу, як **"незалежний"** й **"політично неопреділений"**, кандидує Андрусишин. Так сам "Укр. Голос" каже. І той самий "Укр. Голос" в тій самій статті на закінчення кличе:

"В Вінніпегу національна честь вимагає, щоби кожний виборець-українець дав свій голос на кандидата Андрусишина".

Отже "національна честь" вимагає, щоб вибрати до парламенту посла, який буде **найгіршим за всіх послів, який буде самотній, який не має ні партії, ні програми, ні допомоги інших послів, якого будуть там ігнорувати, який через дірку від ключа у дверях буде до партійних кімнат заглядати, який буде просто якимсь непотрібом в парламентарнім світі.**

Ні, українські робітники поняття такої "національної чести" "Укр. Голосової" не зроблять і на таку безпартійну, безидейну, безпрограмову, "неопреділену" й "незалежну" людину, якою вихвалює "Укр. Голос" Андрусишина, своїх голосів не давати, **але віддати їх солідарно й одностайно на справжніх робітничих кандидатів, які мають програму, за якими стоять робітничі організації й робітнича класа — це на Леслі Моріса й Джейкоба Пенера.**

Цего вимагає не тільки національна, але й класова честь та свідомість кожного робітника!

Партії, що репрезентують капіталізм, визиск, безробіття й терор

Не дайте їм своїх робітничих голосів!

Манітобська провінціяльна виборча кампанія обіцює перевищити славну федеральну виборчу кампанію два роки тому щодо кількости обіцянок і повсякденного блаферства. Ні одна з партій, що йдуть тепер перед виборців, за вийнятком Робітничої Виборчої Конференції, не розбирає положення з точки погляду робітничих інтересів і ні одна з них не проводить своєї кампанії на підставі дійсних потреб, таких як забезпечення від безробіття, зривання платні, воєнна небезпека, 98 секція — знову це є єдиним винятком Робітничої Виборчої Конференції.

Лібeрали, ліберало-прогресисти, консерватисти, кандидати незалежної партії праці й так звані "незалежні" — всі мають програми, що в майже однаковім характером, які уникають класового становища, які стараються зловити голоси на основі "рекордів", що є дальшим ігноруванням дійсного, щоденного життя мас. Їх програми можна зібрати разом в одну програму; легко можна би створити коаліцію, щоб мати той "бизнесовий, безпартійний" уряд, про який говорить "Фрі Прес".

Тейлор, консервативний провідник, воює в теперішній кампанії таким самим блофферством, як воював Бенет в своїй кампанії 1930 року. Він "обіцює" електричне світло й телефони для фармерів, як Бенет обіцював для всіх роботу 1930 року, коли безробіття було багато менше, як є сьогодні.

Бреккен апелює за голосами на підставі "рекорду" свого уряду, який протягом минулих 10 років ясно показав, що є того самого татуську, що й консервативний уряд Генрі в Онтаріо, ліберальний уряд Ташеро в Квебеку або "фармерський" уряд Бравнлі в Алберті. Рекорд провінціяльного уряду протягом минулих 10 років був такий самий поганий, як рекорд Бенетової диктатури, з однаково негативним відношенням до домагань робітників та бідних фармерів. У справі кожного домагання робітників і бідних фармерів Бреккен або відкрито виступав проти нього, або зваловав вину на міську й домініяльну владу.

Лібeрали, що не злучилися з Бреккеном, притримуються тієї самої політики, що й він. Тому, що не є партія, яка не є при владі в домінії, вона претендує на "опозицію" до Бенетової реакції, показуючи на "прогресивізм". В цім лібeральна партія забуває свій рекорд пригнічування робітничої класи, хоч тисячі робітників не забувають цього. Вона забуває, що 1923 року вислала військо до Нової Скошії мордувати страйкуючих майнерів, хоч майнері не забувають цього. Є це партія великого бизнесу таксамо, як і консервативна, служить тим самим інтересам і є готова зламати опозицію зубожілих мас.

Незалежна партія праці нагло стає "революційною". Вона ставить на чоло своєї пропаганди "захоплення держави" при помочі бальота, так немов би капіталістичні інституції схотіли повалити себе. Це є частина того самого обманства, що заставила Вудсворта робити внески у федеральнім парламенті, які заміняли капіталістів будувати молочно-водяний "соціялізм" незалежної партії праці. Ці самі люди, що пару коротких років тому хвалилися фактом, що капіталізм може дати "життєву платню" робітникам, і ніі вказували на "капіталістичний добробут" як на "сильний аргумент" проти комуністів, сьогодні проповідують упадок капіталізму й потребу нової системи — не кивнувши ані пальцем в тім напрямку, щоб зробити ту зміну. Вони самі не вірять у свої порожні фрази. Є не лише порожнє фразерство, за яким немає віцних старань організувати маси і яке зникне, як лише проминуть вибори.

Незалежна партія праці нагло з'являється на рогах вулиць і її такі "поважні" кандидати, як Гайман та Ейлерсон, стають нагло зацікавлені робітниками — той сам Гайман, що минулої осени в капіталістичнім поліційнім суді налагав на двох робітників за те, що мали робітничий прапор у своїм посіданні. Є це партія, що підтримувала Веба в останніх міських виборах і яка об'єдналася з ліберальною машиною в останніх федеральних виборах. Чи який робітник дійсно вірить у ці захоплюючі слова? Стара приповідка: "Уважайте на їхні руки, а не на їхні губи" повинна послужити за основу для осудження цих панів, які обдурюють рядових членів своєї власної партії, як також робітничу класу взагалі.

Провінціяльні вибори, на думку Робітничого Об'єднаного Фронту, не повинні бути сценою політики, що є обмежена до Манітоби. Один кандидат українських націоналістів, Андрусишин, заявляє, що деякі "незалежні" кандидати (очевидно маючи на увазі цю конференцію) мають точки в своїй програмі, що є поза обсягом провінціяльної влади. Можливо, що цей чорний кіт (або білий слон?) говорить про питання воєнної небезпеки і оборони Радянського Союзу, про які говориться в нашій програмі? Якщо так, ми мусимо повторити, що ці питання **є робітничими питаннями, в яких робітники мусять бути зацікавлені в кожний час, під час виборів і після них.** Всяка робітнича партія, що обмежує свою програму до кордонів капіталістичного закону й уряду, грає після вказівок ворогів і її муситься судити відповідно до цього. Це робить незалежна партія праці й не є основою

(Докінчення на 3-ій сторінці)

МОЛОДЬ! МОБІЛІЗУЙСЯ НА ДОПОМОГУ РОБІТНИЧИМ КАНДИДАТАМ!

Знову вибори. І знову лейбористські провідники виходять з програмою, яка зовсім ігнорує робітничу молодь, яка не бере під увагу жахливих умовин, що їх трудяща молодь примушена переживати.

Чому? А, якраз тому, що ці лейбористські фейкери, разом з консерватами, лібералами, прогресистами та цілою клікою "незалежних" кандидатів зовсім не заінтересовані тим, як живе робітнича молодь. Їхня програма є тільки на те, щоб задурити робітників та дістати їхні голоси. Кожна точка їхньої програми є не точкою боротьби, не точкою, що представляє домагання робітників та робітничої молоді, а тільки лапкою на голоси тих робітників, які мають право голосувати.

Чи ж не бачуть вони, як діти безробітних голодують та переживають величезні злидні? Як бачуть, то де домагання за горячими обідами в школах, для дітей безробітних?

Чи не чули вони про те, що сотки дітей, які не можуть йти до школи через те, що не мають в що вдягнутися? Коли чули, то чому не бачуть вони потреби **домагання до уряду, щоби він достарчив дітям одягу**, який забезпечить її від холодної зими Манітоби?

А як справа з молодими робітниками, які ще щасливі, що мають роботу? Так, ми знаємо, що є в провінціяльнім законі **"Мінімум Вейдж Ект"**, який не дозволяє працедавцям платити менше платні, як зазначено в акті. Але запитайте ви котрого небудь пересічного молодого робітника й побачите самі, чи його заробітна платня сходиться з цим законом.

А що говорять ці буржуазні та лейбористські кандидати про молодих робітників, які працюють в фабриках, де немає майже свіжого повітря, або забезпечення від каліцтва? Чи думають вони, що ця робітнича молодь зможе вирости на здорових фізично людей при таких умовинах праці? В їхніх програмах ви не знайдете домагання, щоб всім молодим робітникам нижче 21 років життя не позволяти робити в індустріях шкідливих для їхнього здоровля. А або чи читали ви в програмі цих кандидатів точку, що говорила б за **скасування нічної праці для молодих робітників, або встановлення 7 годинного дня і 5 денного тижня праці для всіх молодих робітників без зниженої платні?**

Не чули ви нічого від тих кандидатів про **право голосу для молодих робітників нижче 21 років.** До будування доріг або праці в фабриці чи в майні ці робітники не замолоді, а для участи в політичному житті країни — то вони "молоді".

Всі буржуазні (консервати, лібeрали, прогресисти, лейборити та "незалежні") кандидати зовсім не мають на думці боротися навіть за ті суті точки, які вони мають в своїх програмах. Їм не важне, чи робітнича молодь та діти робітників мають що їсти та в що вбратися. Вони мають на думці тільки одне: дістатися до парламенту та побирати там платню, а як не не вдасться, то їхня ціль є задурити робітників, розбити голоси та недопустити до вибору дійсних робітничих кандидатів — кандидатів Робітничого Об'єднаного Фронту.

Робітникам міста Вінніпегу та робітничій молоді, яка має право голосу, залишається тільки одне: **віддати свої голоси на Л. Моріса та Дж. Пенера і цим показати свою солідарність у боротьбі за свої домагання.**

Молодий робітник.

ТЕ НАЙВАЖНІШЕ.

6 і 7 травня відбувся в Кракові з'їзд директорів державних і приватних середніх шкіл. **Одною з точок з'їзду був реферат на тему боротьби з комунізмом.** Реферат виголосив комісар поліції.

А наші ундо-фашисти все твердять, що тут є наука аполітична.

Кандидати незалежної партії праці — головні підтримувачі капіталізму

Як в кожних виборах так і зараз соціял-фашистські лідери з незалежної партії праці знову пригадали собі про існування робітників і робітниць, знову повилазили з своїх нор та кинулися між трудящих на ловлю за голосами. Тепер, як їм треба робітничих голосів, вони навіть побачили, що робітники й робітниці терплять капіталістичний гніт, визиск і виголоджування та стали кидати решетом "лівими" "протикапіталістичними" фразами і робити заяви, що вони є проти визиску й виголоджування трудящих мас та "за зміною теперішньої капіталістичної системи".

Ануно погляньмо скільки правди є в цих заявах соціял-фашистських лідерів.

МАСНІ СЛОВА І ГАНЕБНІ ДІЛА!

Кожному класово свідомому робітникові і робітниці ясно, що як хто є проти капіталістичного визиску і виголоджування та за зміною теперішньої гнобительської капіталістичної системи, то він повинен брати участь в організуванні трудящих мас до боротьби проти них, для показання їх. А чи роблять що небудь соціял-фашистські лідери на полі організування робітничої класи до боротьби проти капіталістичного визиску й виголоджування, до боротьби за повалення капіталістичної системи?

Ба ні, вони не тільки що не організують робітничих мас до цієї боротьби, але ще й всіми силами допомагають буржуазії розбивати революційні робітничі організації і здавлювати революційний робітничий рух.

ЕЙБ ГІПС І НАЇЗДИ НА РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

А ось факти. Для розбивання революційного робітничого руху, для змішення свого визиску й виголоджування, для забезпечення своєї загниваючої гнобительської системи буржуазія увела в життя в останньому часі 98, 41 і 42 секції карного й іміграційного законів. Ясно, що якби лейбористські лідери були дійсно проти капіталістичного визиску і виголоджування та капіталістичної системи, то вони вели би боротьбу проти цих секцій. А чи вони ведуть її? Ба ні, вони не тільки, що не ведуть ніякої боротьби проти них але ще й допомагають буржуазії уводити ці секції в життя. Адже не хто інший тільки самий передовий лідер незалежної партії праці, Ейб Гіпс допомагав поліції робити рейди на Український Робітничий Дім і Воркерс Сентер у Вінніпегу. Це ж той же самий лідер незалежної партії праці допомагав поліції арештувати провідників робітничої класи — т.т. І. Навізівського та Ч. Мерігга.

І що це є — боротьба за зміну капіталістичної системи, чи зміцнювання терористичної капіталістичної машини, піддержування капіталістичної системи? Судіть, читачу, самі.

ГАНЕБНА РОБОТА ГІПСА — НЕ РОБОТА ВСІХ ЛЕЙБОРИТСЬКИХ ЛІДЕРІВ.

А треба знати, що вся ця ганебна робота є не тільки роботою Гіпса, але є теж роботою всіх соціял-фашистських лідерів. На це ясно вказує той факт, що решта лейборитських лідерів не тільки не викинули його зі своєї партії, не тільки ні один з них і словечком не виступив проти цієї ганебної роботи, але ще й усі вони руками другого лідера незалежної партії праці М. Гаймана допомагали Гіпсові в ній.

СОЦІЯЛ-ФАШИСТСЬКИЙ ТРИК.

Добре, може замітить дехто, але чому саме Вудсворт робив внесок в домініяльному парламенті, щоби скасувати 98 секцію карного закону? Цей його внесок, читачу, був таким же самим підступом розчисленим на обдурення робітничих мас, як і теперішні виборчі обіцянки лейборитів. А що воно дійсно так є, ви це ясно вказує той факт, що Вудсворт навіть і не думав звести боротьбу за переведення в життя свого внеску. Як тільки Бенет сказав йому мовчати він по рабськи замовчав і на цьому вся справа з його внеском покінчилася.

Цей Вудсвортів внесок проти 98 секції карного закону — це типовий соціял-фашистський трик, яким він, бачучи велике обурення робітничих мас проти 98 секції, намагався обдурити ці маси, щоби не втратити серед них впливу, що мабуть він теж проти згаданого реакційного закону.

Адже ми бачимо, що ці революційні робітничі організації, які зараз творять Об'єднаний Робітничий Фронт і які є дійсно проти 98 секції карного закону, завзято борються проти неї, не дивлячися на це, що Бенет і вся буржуазія не тільки громлять їх, але й роблять рейди на їхні приміщення, арештують їхніх передових членів, запаковують їх до тюрем, депортують тощо — бориться, бо вони дійсні організації робітничої класи, а не пофарбовані на робітничий кольор слуги буржуазії — як Вудсворт, Гіпс, Квін, Гейман і Ко.

НЕ ПРОТИ, А ЗА 98 СЕКЦІЄЮ!

Що Вудсворт не є проти 98 секції карного закону, це він теж дуже ясно показав своєю поправкою до неї, яку він зробив у домініяльному парламенті після зречення від внеску. Дійсна роля цієї поправки — не не боротьба проти неї і не зміна її, а тільки намагання вигладити й підфарбувати її соціял-фашистською фарбою та фразами, щоби обдурити робітничі маси й стримати їхню боротьбу проти неї. Тим самим Вудсвортова поправка є на ділі акцією за переведенням в життя 98 секції карного закону, за зміцненням капіталістичного терористичного апарату.

СУПЕРЕЧКА ЗА ТАКТИКУ.

Добре, це вже ясно, скаже читач цієї газети, але одночасно може ще запитає, чому саме Квін, Вудсворт і Айвенс виступали в домініяльному і провінціяльному парламентах проти недавного вірвання кількох передових робітників і завезення їх до Галіфаксу? Не будьте, читачу, легковірним, бо на ділі ніхто зі соціял-фашистських лідерів не виступав в обороні як вірваних робітників, так і робітничого руху, як в тій обороні не виступала ліберальна буржуазія і її газета "Фрі Прес".

Всі виступи соціял-фашистських лідерів і ліберальної буржуазії не були нічим іншим тільки суперечкою з консервативною буржуазією за тактику, якою краще здавлювати революційний робітничий рух. Все, чого вони домагалися, було на ділі те, щоби процедуру депортування революційних робітників переводити не шляхом кидненігу, а при помочі судових засудів. Та й робили вони ці виступи не зі співчування до вірваних робітників і їх родин, бо вони є 100% за терором проти революційного робітництва, а тому, що проти цього кидненігу глибоко обурилися широкі маси не тільки робітництва, але й міщанства та поступової інтелігенції і міцно натиснули на них.

У ХВОСТІ ЛІБЕРАЛІВ!

Притому необхідно додати, що виступи ліберальної буржуазії проти недавних кидненігів були в деяких випадках більше "радикальні", як виступи лейборитських провідників. Так, наприклад, "Фрі Прес" в одній зі своїх статтів з приводу кидненігу заявила, що як є такий закон, який дозволяє порвати людей без суду й вивозити за тисячі миль та призначати до депортації, то його треба усунути, а Квін і Айвенс у своїх виступах навіть не натякнули на це. А це теж дає нам яскравий зразок дійсної "революційности" лейборитських лідерів!

ФАКТИ, ЯКИХ НЕ ЗАХОВАТИ!

Таких фактів про ганебну роботу соціял-фашистських лідерів є сотки. Адже це вони відкрито єдналися в останніх міських виборах з фашистським табором Веба і піддержували його кандидатуру на мейора. Це вони перші устами Блумберга почали 9 червня 1930 р. в міській раді відкрите, брудне цькування проти чужинецьких робітників. Це вони устами Флая і Блумберга допомогли фашистській групі Веба в міській раді в травні 1930 р. перевести ухвалу про широкі права поліційної комісії робити фінансові видатки на будування терористичного поліційного апарату. Це вони на спілку з фашистом Вебом двічі викинули тов. В. Н. Колісника з міської ради за те, що він боровся за допомогою безробітним. Це вони на чолі з алдерменом Симпкіном і мейором Вебом заставили обдертих безробітних різати зимою дрова на вуд-ярді і багато, багато інших ганебних діл є за соціял-фашистськими лідерами, які безбито доказують, що всі їхні виборчі обіцянки і всі їхні "ліві" протикапіталістичні фрази є тільки засобами для обдурення робітничих мас, витягнення від них голосів та відтягнення від революційної боротьби за працю, за хліб і владу.

ГОЛОСУЙТЕ НА КАНДИДАТІВ СВОЄЇ КЛЯСИ!

Тому робітництво Вінніпегу й околиці повинно геть гонити від себе в цих виборах і на кожному кроці зрадливих лідерів з незалежної партії праці та одностайно голосувати **на кандидатів Об'єднаного Робітничого Фронту — т.т. Л. Моріса і Дж. Пенера.**

Голосуйте на кандидатів Об'єднаного Робітничого Фронту — на кандидатів своєї кляси!

Ви за війною, чи проти війни?

Питаємо вас, чи ви за війною, чи проти війни? Питаємо тому, бо тепер вже починається друга війна, і ви мусите рішитися: — йти на війну і допомагати воєнним палачам, або змагатися проти війни і усіми силами боротися, щоби не допустити до мордування робітників і незаможних фармерів. Ви ще не забули, скільки коштувала робітничу класу минула світова війна? Якщо забули, ми пригадаємо вам. Знайте, що в минулій світовій війні було 13 мільйонів вбитих, 6 мільйонів важко поранених, 15 мільйонів лекше ранених салдатів. З мирного населення (цивільного) було 13 мільйонів вбитих, 20 мільйонів поранених. 3 мільйони полонених, з чого наполовину вигинуло по різних таборах з голоду, туберкульози та тифу. 9 мільйонів дітей осталося без батьків. 5 мільйонів вдів залишилося, яких чоловіки погинули на воєнних фронтах.

Стільки втрат понесла робітнича класа в людях. А скільки є втрат в майні, в господарстві? Не злічити їх, вони є на сотки мільярдів долярів. Робітнича класа по усіх капіталістичних країнах, а так само і в Канаді ще й сьогодня платить лише самі проценти від воєнних довгів.

Перед нами стоїть запитання? Хто схвалював минулу війну? Хто давав на неї свою згоду?

В кожній капіталістичній країні, що брала участь у світовій війні в 1914 році, ухвалювали війну посли в парламентах. Посли ті належали до консервативних, ліберальних, соціял-демократичних партій, радикалів різної масти, усяких народницьких партій, були теж посли з партії праці (в Англії) незалежної партії праці й інших буржуазних партій. Усіх тих послів вибирала не сама буржуазія, бо її стільки немає. Тих послів вибирали робітники і незалежні селяни, які повірили брехливим обіцянкам буржуазних партій та їхнім кандидатам. Вибрали тих послів робітники і селяни, а в 1914 році усі ті посли по усіх капіталістичних країнах **перші заявилися за війною, вони перші дали свою згоду на те, щоби загнати робітників і селян у воєнні окопи на загин.**

Від 1914 по 1918 рік усі ті посли по парламентах схвалювали воєнні кредити на підтримку дальшої війни, вони голосували за новим набором рекрутів на війну, голосували навіть за висилкою дітей 16 літніх на війну, коли вже вимордували старших чоловіків.

Так, це було в минулій світовій війні, що тривала від 1914 по 1918 рік.

А як буде сьогодня? Ми вже маємо нову війну. Вона ведеться покищо на Далекому Сході. Почали її японські імперіялісти. Вони почали не самі, а за згодою і відкритою допомогою інших імперіялістів світу. Десятки тисяч робітників і селян в Китаю вимордували японські воєнні палачі, спалили чимало сіл та міст. А зараз понад 400 тисяч салдатів озброєної японської армії стоїть на самому кордоні Радянського Союзу, і чекають тільки наказу вирушити війною проти робітників і селян радянської країни. Усі капіталістичні країни постачають японським воєнним командувачам зброю, амуніцію, танки, літаки, душливі гази і інші знаряддя мордування. Канадійські фабриканти воєнної індустрії теж висилають знаряддя туди.

Уся буржуазна преса алярмує вже війну проти Радянського Союзу, пише, що конечно треба сподіватися нападу японських імперіялістів на Радянський Союз. І коли лише ступить нога японських мілітаристів на землю Радянського Союзу, це буде сигналом по усіх капіталістичних країнах виступити війною проти СРСР.

І знов по усіх парламентах капіталістичних країн, як це було в 1914 році, промовлятимуть посли буржуазних партій за війною, за висилкою салдатів проти робітників і селян в СРСР, голосуватимуть за воєнними кредитами, за новим набором рекрутів.

Посли буржуазних партій канадського парламенту в минулій війні вислали до пів мільйона салдатів у воєнні окопи. Посли буржуазних партій і сьогодні готові кожночасно підняти руку за війною. Канадські капіталісти хочуть війною ліквідувати безробіття, війною спасати себе перед дальшою економічною кризою, і саме з допомогою своїх партій вони пруть усією силою до війни, так само, як інші капіталісти світу.

Ось чому перед робітничою класою стоїть зараз гостро питання боротьби проти війни, проти збройного нападу на Радянський Союз. Те саме питання стоїть зараз перед кожним виборцем Вінніпегу.

16 червня відбудуться провінціяльні вибори до парламенту в Манітобі. Вибори ці саме відбуватимуться вчас другої війни. І перед парламентськими послами в Манітобі сьогодні-завтра стане відкрите питання: — За війною? Чи проти війни?

Усі буржуазні партії, що ставлять у провінціяльних виборах своїх кандидатів, **є за війною.** Усі кандидати буржуазних партій, почавши від консерватів, аж до "незалежного" Андрусишина, що кандидують у Вінніпегу, **є за війною!**

Одинокими кандидатами, що **є проти війни і будуть усіми силами боротися проти війни** — є кандидати Робітничого Об'єднаного Фронту. Імена тих кандидатів на послів до манітобського парламенту є **Леслі Моріс і Яків Пенер.** Тих противоєнних кандидатів Робітничого Об'єднаного Фронту треба післати до парламенту, щоби вони там всередині зводили боротьбу за інтереси робітничої класи, а ми їм допоможемо знадвору. Вони в парламенті будуть вести бій проти війни, а ми знадвору будемо мобілізувати робітничі маси проти війни.

Ось чому важливе є вибір Леслі Моріса й Якова Пенера, тих правдивих оборонців робітників Вінніпегу й усієї Канади в парламенті Манітоби.

Робітники-виборці Вінніпегу! Перед вами стоїть знов відкрите питання: — Чи ви проти війни? Чи ви за війною? Коли ви проти війни — **голосуйте на 16 червня на Леслі Моріса і Якова Пенера.** Коли ж ви хочете війни, хочете прикласти рук на винищення робітників і незаможніх фармерів та їхніх дружин і дітей — так дайте голос свій на ворогів робітничих мас, на кандидатів буржуазних партій.

Коли ж ви говорите, що ви є проти війни, а на 16 червня таки дасьте свій голос на кандидата будьякої буржуазної партії, так знайте, що ви тим самим завзиваєтеся за війною, за висилкою вас і ваших дітей у воєнні окопи.

Коли ж ви говорите, що ви є проти війни, і на 16 червня віддасьте свій голос на Леслі Моріса і Якова Пенера — **ви засвідчите ділом, що ви є проти війни!**

Отже, на 16 червня голосуйте проти війни!

Провінціяльні вибори й жовтоблакитні кандидати

ЯК ТО ВОНО БУЛО В МИНУЛИХ ВИБОРАХ.

В минулих виборах, головно міських, всі лідери петлюрівщини, які одночасно були й є слугами різних буржуазних партій, лучилися між собою на розвал тих партій проти комуністичного кандидата, який не раз також був українець — т. Колісник, або Попович.

Петлюрівщина кричала: "чому комуністи ставлять українця, чому воне не ставлять жида, або англійця? Тому, щоб розбити українські голоси, тому, щоб не допустити до вибрання українського кандидата, за якого нам не прийшлося б червоніти".

І справлялась та атрап політичних різні гонки-шонки з консерватами, з Вебом та іншими представниками буржуазії й по скаженому агітувала проти українських робітників, їхніх організацій, залякуючи людей втратою роботи та іншими карами, якщо вони віддадуть свій голос на комуніста.

Нарешті минулої осени за [illegible] Веба й [illegible] було в [illegible] Вінніпегу в [illegible] виборах всю середню й дрібну буржуазію, попів, докторів, а через них й тих робітників, на яких вони мають свій вплив і свою контролю та вибрано до міської ради "свого алдермена" — Т. Д. Ферлея.

Що ж то було за радости та втіхи між панами. Не один і несвідомий український робітник радів, що його пан тішиться. Та не довго прийшлося йому радіти. Ферлея пани в міській раді **вибрали до "водного" комітету й сказали йому підвести податок на воду — але тільки робітникам.** Так Ферлей і зробив. Багачам, фабрикантам, готельникам Ферлей податку на воду не підніс, але робітникам таки здорово підніс.

Коли робітникам підніс Ферлей 52 центи на кожного доляра податку на воду, то фабрикантам та готельникам дав опусту аж до 82 центи на доларові. Так пан Ферлей виконав службу вірного льокая буржуазії. Це нині бачить кожна людина, що має очі та розум, щоб думати й розсудити те, що йому написано на тримісячному рахункові ("билові") за воду.

Робітник, що має шека з одною чи двома кімнатами, який попередньо платив $1.75 податку за воду кожних три місяці, **після Ферлеєвого підвищення платить $2.40 кожних три місяці. Отже на $2.60 центів підвищив Ферлей податку на воду річно кожному найбіднішому робітникові, чи то він має свого шека, чи рентує. Хто має п'ять кімнат, тому річно підвищено $3.60 і т. д.**

А капіталістові, що вживає 50 мільйонів гальонів води кожних три місяці, **Ферлей дав 62 проценти опусту.**

Коли в міській раді обговорювалася справа примусової депортації всіх чужинецьких робітників, що побирають реліф, то навіть лейборит Грей боровся проти цього. Тоді загрожувала депортація соткам, а то й тисячам українських робітників, що є на реліфі, навіть членам жовтоблакитних товариств, але **Ферлей сидів в міській раді й мовчав, як мумія, [illegible]. Він не [illegible] став в обороні робітників.**

Може хтось скаже: тепер відбуваються провінціяльні вибори, а не міські — то при чому тут Ферлей?

Ферлей тут стоїть перед кожним чесним українським робітником, як наочний приклад, його можуть ті робітники сповіститися від українсько-фашистських послів, коли вони в день виборів віддадуть свої голоси на таких панків, як Андрусишин або Ільчишин.

Як хочете, то маєте ще один приклад. 4 травня цього року, півтора місяця тому назад порушено було в манітобському парламенті справу арештованих і завезених до Галіфаксу робітників, між якими є 4-ох українців. **На цілий парламент знайшовся тільки один посол — не Бачинський, який в брудний спосіб накинувся на арештованих робітників та вигукував — геть їх з Канади, до Росії їх і т. д. Англійська публика соромилася цих брудних нападів, вона питала, хто то є той ненависний чоловік, що таке каже.**

Той самий Бачинський, коли в парламенті обговорювалася справа допомоги вдовам і їхнім дітям, казав, **щоб не давати вдовам допомоги, бо вдови жадні сотворіння, ні чоловіки й що вдови будуть тратити чоловіків, щоб діставати допомогу.**

Той самий Бачинський перед розвязанням парламенту, коли в нему обговорювалася справа виплати п'ять мільйонів долярів самого лише проценту капіталістам й коли лейборити внесли, щоб заплатити тільки половину проценту, — **то Бачинський зірвався й кричав, що ми мусимо заплатити капіталістам увесь процент.**

Отже, наплювати йому на тих робітників, які голодують, та на тих фармерів, в яких фарми забирають за податок. Він знає одно: **хай платить робітник і фармер податки, бо треба заплатити капіталістам проценти.**

А "Укр. Голос" з 8-го червня 1932 р. пише, що "в послідній легіслатурі мали українці двох послів, якими ніколи **не потребували соромитися**, а навпаки мали причину **гордитися.** Се посли Григорчук і Бачинський".

Ні, **"Укр. Голос" не буде більше "гордитися" послом Бачинським** — так сказали вже фармері Фишер Бренчу, які більше Бачинського до парламенту не виберуть.

А що ви на це, українські робітники міста Вінніпегу? Фармері мають вже досвід з Бачинського, а ви маєте вже досвід з Ферлея. І чи після цього ви ще таки голосуватимете на таких самих ворогів робітництва, на Андрусишина й Ільчишина?

Ні, якщо ви відчуваєте те, що вам зробив Ферлей, то ви повинні знати, що коли б такі люди, як Ільчишин і Андрусишин могли поставити мітер на той воздух, яким ви дихаєте, то вони й воздух оподаткували б, коли б тільки ви їх вибрали до парламенту. Зробили б вони це тому, щоб прислужитися панам.

Але цього їм не вдасться, бо вони не побачуть себе послами, як вух своїх без дзеркала.

Не дайте їм ані одного робітничого голосу. Робітничі голоси повинні ви віддати тільки робітничим кандидатам, а ними є: Леслі Моріс і Джейкоб Пенер, справжні борці за інтереси робітництва!

В ЦИХ ВИБОРАХ ВИ ПОВИННІ ПАМЯТАТИ ПРО ФЕРЛЕЄВУ ВОДУ

Уважайте, на кого голосуєте, коли хочете, щоб не оподаткували й того повітря, яким ви дихаєте.

Ферлей казав, що він репрезентує українських податковців північного Вінніпегу. Тому, що ці українські податковці, в переважаючій більшости робітники, дали Ферлееві право репрезентувати їх, то він цим податковцям підніс на цілу третину податок на воду, щоб пам'ятали вони, що мають свого представника.

Панам капіталістам, фабрикантам, готельникам Ферлей дав на воді великий опуст, бо він їх "не репрезентує".

Щоб ви не подумали, що ми говоримо фрази, то ось вам урядова статистика з міської ради, яку підписав комітет трох, в тому числі й алдермен Ферлей. Ось як виглядає піднесений Ферлеєм податок на воду після числа кімнат:

Число кімнат	Кольишня рата	Ферлеєва рата
4	$1.75	$2.40
5	2.10	3.00
6	2.45	3.60
7	2.80	4.20
8	3.15	4.80
9	3.50	5.40
10	3.85	6.00

Кожному смертному податковцеві, що має нещастя мати хату чи шека й вживає воду тільки для пиття та для варива (коли має що варити), піднесено податок на воду 52.1 відсотків, або на поверх третину того, що він платив до цього часу. Кожний, хто вживає менше, як 100,000 гальонів квартально, ніякого опусту ("дискавнт-у") не має, але має "стрейт" 52.1 відсотків підвижки.

За те кожне бизнесове підприємство, що вживає воду з бизнесовою метою, що на ній воді добре заробляє, має добрі опусти. Наприклад: хто вживав чи вживає води від 100,000 до 200,000 гальонів квартально, має 20 відсотків опусту. Зрештою, про це найкраще показує табличка, яку склав і підписав алдермен Ферлей, а яку ми нижче наводимо.

Ось який опуст на воду дав Ферлей капіталістам-фабрикантам та готельникам:

гальонів квартально	має опусту
Від 100,000 до 200,000	20%
Від 200,000 до 400,000	25%
Від 400,000 до 600,000	30%
Від 600,000 до 800,000	35%
Від 800,000 до 1,000,000	40%
Від 1,000,000 до 5,000,000	45%
Від 5,000,000 до 10,000,000	50%
Від 10,000,000 до 15,000,000	52%
Від 15,000,000 до 25,000,000	55%
Від 25,000,000 до 50,000,000	60%
Від 50,000,000 й вище	62%

Отже маєте: робітникам підвижка податку на воду, а капіталістам опуст на воду.

Так алдермен Ферлей в комітеті трох постарався, що робітники-податковці мають заплатити цього року $145,000 податку за воду більше, як минулого року.

Оподаткував Ферлей річ — **воду**, без якої ані один робітник не може обійтися.

А тепер робітники, ви маєте перед собою вже аж двох, які хочуть вас оподаткувати і йдуть до вас за голосами. Нами є: **Ільчишин і Андрусишин.**

Вони аж пищать, так хочуть вас оподаткувати. Бо вони ж панські найманти. Не дивіться, що вони солодко до вас говорять. Їх так вчили говорити пани у своїх школах. А дайте ви їм тільки дірватися до влади, тоді побачите, якої вони заспівають — такої, що аж в Галіфаксі буде чути.

Ні, стережіться цих лисів і не голосуйте на них.

Голосуйте тільки на справжніх робітничих кандидатів — Леслі Моріса й Джейкоба Пенера!

ЗАКРІПЛЕННЯ "ВСПУЖНЦЯ"

В неділю 8 травня відвідав державу в Чорткові польський архиєпископ Твардовський й виголосив проповідь. В своїй суто політичній проповіді взивав архиєпископ до вспулжиця.

Націоналістичному "Новому Часові" не видно подобалось, бо приніс про це вістку без жадних коментарів.

ЩО ВАШ ГОЛОС ОЗНАЧАЄ

КОНСЕРВАТИСТИ — ЛІБЕРАЛИ — ПРОГРЕСИСТИ — НЕЗАЛЕЖНА ПАРТІЯ ПРАЦІ — РОБІТНИКИ

ГОЛОС НА КАНДИДАТІВ КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ ОЗНАЧАЄ:

—ГОЛОС ЗА

- піддержанням 98 секції кримінального закону і за проголошенням поза законом комуністичної партії
- наложенням заборони на довіз радянських продуктів
- дальшою знижкою заробітної платні і за масовим безробіттям
- відмовою встановити соціяльне забезпечення від безробіття коштом держави з повною зарібною платнею
- заготовкою до нової імперіялістичної війни
- терором, що бушує зараз проти робітничої класи, яка відмовляється гинути з голоду

ГОЛОС НА ЛІБЕРАЛЬНИХ АБО ПРОГРЕСИВНИХ КАНДИДАТІВ ОЗНАЧАЄ:

—ГОЛОС ЗА

- іншою партією великих підприємств і багачів
- ліберальною програмою премієра Ташеро в Квебеку, яка рівняється програмі Бенета так далеко, як це відноситься до робітників
- партією, яка могла скасувати 98 секцію, але вдавала тільки, що робить це
- партією, яка в 1923 р. посилала до Нової Скошії військо, щоб стріляло в страйкуючих майнерів
- урядом, який в останніх п'ятьох роках відкрито притримувався протиробітничої програми

ГОЛОС НА КАНДИДАТІВ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ ОЗНАЧАЄ:

—ГОЛОС ЗА

- партією, провідні члени якої піддержували мейора Веба в останніх міських виборах
- партією, провідний член якої запрісигнув варанти, на основі яких виконано наїзди на робітничі доми та приватні помешкання й забрано матеріял, який до цього часу ще не звернено і який правдоподібно використається проти робітничої класи
- партією, яка говорить, що робітники мусять заплатити свою пайку в знижку а соціяльним забезпеченням від безробіття
- партією, яку у Великій Британії репрезентує МекДоналд, що є провідником атаки на життєві умовини робітників і гнобителем кольоніяльних народів
- партією реформізму й зради, при допомозі якої боси пробують спинити хвилю робітничої бойовости
- третьою партією капіталістичної класи

ГОЛОС НА КАНДИДАТІВ РОБІТНИЧОГО ОБЄДНАНОГО ФРОНТУ ОЗНАЧАЄ:

—ГОЛОС ЗА

- **соціяльним забезпеченням робітників від безробіття коштом держави з повною заробітною платнею**
- **опором проти знижки заробітної платні і проти масового віддалювання від праці**
- **збільшенням реліфу в готівці; проти праці, за яку нема заробітної платні**
- **негайним скасуванням 98 секції кримінального закону і проти депортацій**
- **правом на легальне існування комуністичної партії**
- **звільненням всіх політичних вязнів**

ГОЛОСУЙТЕ 16 ЧЕРВНЯ ВСІ ТІЛЬКИ НА КАНДИДАТІВ РОБІТНИЧОГО ОБЄДНАНОГО ФРОНТУ — ЛЕСЛІ МОРИСА Й ДЖЕЙКОБА ПЕНЕРА!

ПАРТІЇ, ЩО РЕПРЕЗЕНТУЮТЬ КАПІТАЛІЗМ, БЕЗРОБІТТЯ Й ТЕРОР

(Продовження з 2-ої сторінки)

нашого обвинувачення, що вона є третьою партією капіталізму.

Справа для робітників є ясна. Ніяке блеяння про "зміну економічної системи" або про "наш рекорд" не повинно обдурити їх. Це є просто справа класової боротьби, щоб примусити уряд цієї країни підприняти кроки для задоволення потреб мас, ухвалити безплатне забезпечення від безробіття з повною платнею, ухвалити домагання, що є в програмі, надрукованій у цій газеті.

Це не є справа самих лише виборів. Робітники, що стоять за цією конференцією, не припинять своєї праці після 16 червня. Домагання робітників натискають на них цілий час. Робітники мусять організувати широкий, бойовий обєднаний фронт, щоб примусити сповнити свої домагання — не в парламенті, але на вулицях, в бред-лайнах, в душних кухнях, на страйках — якоротше всюди, де лише йде боротьба.

Оце є значіння обєднаного фронту, що підтримує цю робітничу програму. І на цій основі ми апелюємо до робітників відкинути на 16 червня капіталістичні програми всіх інших партій і голосувати солідно на **Леслі Моріса та Якова Пенера**, представників робітничої класової боротьби.

ЧИ ПОВИННІ РОБІТНИКИ НА ТАКОГО КАНДИДАТА ГОЛОСУВАТИ?

Ні, Дмитрунь, ти відрікся батька свого — ти не відкупиш то з нас нікого.

В консерватівній газеті "Канадійський Фармер" було недавно поміщена на першій стороні фотографія полковника Ф. Г. Тейлора, лідера консервативної партії провінції Манітоби. Нище фотографії Тейлора, представника банкирів та панів взагалі, була поміщена фотографія українського "добродія" Д. М. Ільчишина, кандидата на посла до манітобського парламенту з консервативної партії. Дуже мене здивувало, коли я побачив фотографію Дмитра Ільчишина в консервативній англійській газеті, а ще більше здивувало мене, що він заліз до панського консервативного корита.

— Якийсь чорт затягнув тебе, Дмитруньо, в консервативне багно, в партію панську, яка бореться проти працюючої кляси, яка визискує тисячі робітників і бідніщих фармерів, яка гнете й поневолює, саджає в тюрми й депортує працюючих, а спеціально робітників чужинецького уродження, з якого походиш й ти самий? — поставила питання моя дружина, дивлячись на фотографію нашого давнього сусіди, одногельчанина та знайомого, Дмитра Ільчишина.

Я переглядав життєпис Дмитра Ільчишина на третій стороні, яку написав якийсь ПК. Родився він в 1902 році в селі Сокиринцях, Гусятинського повіту, а в два місяці пізніше привезли його родичі в пеленках на канадську землю. Було ще й більше дітей і родичі бідували на фармах в Фолей, Ман., поки повигодовували їх. Про це ми дуже добре знаємо з дружиною. Не раз не було куска хліба в хаті й старий Олекса, батько Дмитра, ходив пішком десятки миль по озерах та лісах, щоби роздобути кусок насущного. Так проходили роки за роками, старий Олекса боровся з недостачами, старався вивчити своїх синків, щоби вони в будучині боролися за поліпшення його й своєї долі, щоби стали в ряди організованих працюючих мас та разом з ними боролися з старим несправедливим ладом за новий лад.

Старий Олекса віддав все, що мав, щоби вивчити і свого Дмитра та "вивести", як то кажуть, "в люди". Але немає старенький батько ніякого пожитку із свого Дмитра. Його пару акрова фарма в Біман, Ман., по самі вуха в довгах, неначе бідолаха старий Олекса на старшо літа ані з чим вбратися, ані де добре мешкати та й порпатися на тих пару акрах вже недомагає. Словом, біда й нужда до неописання. Дмитро встидається свого батька й дуже рідко відвідує його. Не встидався Дмитро свого батька тоді, коли батько віддавав на него останнє. А коли "вибився в люди", то почав встидатися "мужика". Зараз він з панами заходить на Ройл Александра готель і там перед панами гордо заявляє, що "я є вчителем і консерват і коли мене виберуть послом до парляменту, то буду старатися наклоняти всіх українців до консерватизму". Іншими словами, Дмитро Ільчишин заявляє перед панами ясно і отверто, що коли він буде вибраний послом до манітобського парляменту (не діждеш, Дмитруньо), то буде вірно служити пануючій клясі, буде допомагати панам виголоджувати робітників і фармерів, саджати в тюрми провідників працюючої кляси, депортувати чужинецьких робітників з Канади. З головою українських робітників.

Ми українські робітники в Канаді пам'ятаємо ще дуже добре, як нас трактував консервативний уряд підчас останньої війни, відчуваємо добре на своїх плечах домінальний консервативний уряд і зараз. Ми не дамо зловити себе на вудочку "націоналізму" й не будемо голосувати на Д. Ільчишина лише тому, що він українець. Ільчишин пішов в табор ворогів працюючої кляси. Він відрікся працюючої кляси, з якої самий вийшов, відцурався свого рідного батька, бо його батько належить до бідніщих фармерів, а коли він відрікся навіть рідного убогого батька, то він відречеться й тих, котрі б його вибрали послом до парляменту. Розуміється, Дмитруньо не відречеться консервативної партії, бо він хоче хоч доступу обгладати з панського стола.

Ми всі належимо до кляси працюючих й підчас виборів на 16-го червня віддамо свої голоси на дійсних представників працюючого народу, **на кандидатів Обєднаного Фронту Робітничої Конференції, на т.т. Лєслі Мориса і Якова Пенера.**

Вибори, це є частина класової боротьби робітничої кляси з пануючою клясою. Не нація, а кляса і партія грає ролю в цій боротьбі. Д. М. Ільчишин дістане може дещо голосів від панів з Форт Руж, бо він є їхнім кандидатом. Пани будуть голосувати на Ільчишина, хоч він чужинець, бо він поставлений їхньою партією. На Лєслі Мориса і Якова Пенера не будуть голосувати пани, бо обидва вони борються за інтереси працюючої кляси. **За те всі свідомі робітники повинні й будуть голосувати та виберуть в день 16 червня своїми представниками до манітобського парляменту т.т. Мориса і Пенера.**

М.Ч.

ТРІЙКА ПОЛІТИЧНИХ ГІЛЬТАЇВ

Незалежний Андрусишин
Сів в Дивови парку,
Скаче довкола Ільчишин —
Викликає сварку:

"Ти болтне незалежний,
Ти сепаратисте —
В парламенті зод' будеш,
Як рак в воді свисне.

Я тебе ще пофексую,
Я тобі покажу —
До Гальфаксу депортую,
Як маслом помажу".

Кричить консерва Ільчишин,
По березі скаче,
Сидить скулившись Андрусишин
Й тяжко-гірко плаче.

Підвівсь із води Ферлей,
Потягнувся — гей-гурей!...
"Що ви, хлопці, не попріли?
Та що з вами? Подуріли?
Ти чого Андруську, плачеш?
Чом, як Дмитруньо, не
скачеш?"

Шморгнув носом Андрусишин
Шапчину знявши,
Звожив руки коло пупа
І почав з повагою:

"Я за чию опуклу душу
Мене понарали?
Кандидатом обібрали
Й програми не дали."

"Тю-тю, дурний! От він
плаче?!"

Гукнув Ферлей із води —
Я програму ті ніжмочу
Й витягну тебе з біди.
Ільчишина ти не бійся,
Нехай скаче, як теля,
Ходи до мене, обмийся,
Приголублю тебе я.
Молоде ти, ще й слабе
Політикувати —
Не знаєш ще кого й як
Оподаткувати.
Глянь но на мою борідку
Та на мою вроду!
Не журися, я навчу
Ховать кінці в воду.
Пани бачуть, що і ти
Робиш — не дармуєш,
Що й повітря робітникам
Ти оподаткуєш.

А за Дмитруня не зважай,
Він батька відрікся,
Ти моїм слідом мандруй
Поки не попікся".

Рибка булькнула з води,
Щиро засміялась,
Плямкнула на Ферлея,
В розмову вмішалась:

"Андрусишина програма
Вже в штанята тисне,
Ой буде він в парламенті,
Як рак в воді свисне!

А Ільчишин ще поскаче
До самого четверга
И піде слідом за Андруськом
Там чека його черга.

Ти ж злерменє гладкий,
Розчеши борідку —
Витягнуть тебе з води
Робітники — дідьку.
Вони тобі не забудуть
На воду податку —
И пішлють козам роги
править —
Лібералів латко."

Панько Курку...

ЗА ОДИН РІК ДЕПОРТОВАНО 7,024 ОСІБ

На запит посла Вудсворта з Вінніпегу федеральний міністер праці в кабінеті Бенета, пан Гордон, заявив 12 травня в оттавськім парламенті, що протягом ділового року 1931-32 з Канади депортовано 7,024 осіб. З того 4,248 відіслано до країн, які становлять британську імперію, а інших в різні інші краї, переважно європейські. 4,507 осіб було таких, які стали публічним тягарем, а 2,517 були мабуть ці, які стали непобажані ізза інших причин.

Проти цих депортацій треба повести могутню, ударну кампанію протестів, бо якщо широкі маси працюючих мовчатимуть, розбещена реакція гулятиме далі. Адже всіх депортованих, як і всіх чужинців, що ще є в Канаді, заманено до неї обіцянками великих заробітків і скорого дорібку фармуванням.

Заманили, так хай дають працю або удержання.

Перед кількома роками, як сініари й сієнари та інші невальщики кричали в газетах за отворенням Канади для імігрантів, роб.-фарм. преса писала, що це є злочин в виду надходячої кризи заманювати сюди людей обіцянками. Тепер поповнюють другий злочин депортаціями.

Протестуйте проти цього злочину!

$3,000 НА РІК—НАЙБІЛЬШИЙ ПРИХІД ДЛЯ КОЖНОГО

Міська рада німецького міста Штутгарт вирішила 12 травня резолюцію, за якою голосували комуністи, національні соціялісти й соціял-демократи, щоби не вільно було нікому мати більше річного приходу, як $3,000 врік. Ця резолюція піде до парламенту провінції Віртемберґії, а можливо, що зроблять старання внести її також в загально німецьким парламенті в Берліні. Вся надвишка понад $3,000 проголошується, що має піти на державу.

Фармерс Рисирч Бюро, яке започатковане деякими членами Ліги Фармерської Єдности, досліджує, що помимо кризи, яка так тяжко відбивається на робітниках і фармерах, вона не відбилася на трест і дон компаніях. Вони мали майже 53 мільйони долярів ($52,012,879) чистого приходу. За останніх кілька років вони згорнули сотки мільйонів долярів.

На капіталістичному мотузку

ЯК ГОЛОСУВАТИ:

1. НЕ ЗНАЧІТЬ БАЛЬОТ ХРЕСТИКОМ (X)!
2. ЗНАЧІТЬ СВІЙ БАЛЬОТ ТІЛЬКИ ЦИФРАМИ (НУМЕРАМИ) ПІСЛЯ СВОЄЇ ВПОДОБИ: КОЛИ ДАСЬТЕ ОДНОМУ КАНДИДАТОВИ ОДИНКУ, ТО ДРУГОМУ ЗАЗНАЧІТЬ ДВІЙКУ.
3. НЕ ГОЛОСУЙТЕ ОДИНКОЮ КОЛО НАЗВИСК ОБОХ КАНДИДАТІВ МОРИСА И ПЕНЕРА, БО ТАКИЙ БАЛЬОТ БУДЕ ВІДКИНЕНИЙ.
4. ГОЛОСУЙТЕ ОДИНКОЮ НА МОРИСА, А ДВІЙКОЮ НА ПЕНЕРА, АБО ОДИНКОЮ НА ПЕНЕРА, А ДВІЙКОЮ НА МОРИСА. ЦЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВАШОГО БАЖАННЯ, КОМУ ВИ ДАСЬТЕ ОДИНКУ, А КОМУ ДВІЙКУ.
5. НЕ РОБІТЬ НІЯКИХ ІНШИХ ЗНАЧКІВ НА БАЛЬОТІ, НЕ ВИТИРАЙТЕ АНІ НЕ ЗІСКРОБУЙТЕ НІЧОГО НА БАЛЬОТІ, БО ТАКИЙ БАЛЬОТ БУДУТЬ УВАЖАТИ ЗА ЗІПСОВАНИЙ. ЯКЩО ГОЛОСУЮЧИ ВИ ПОМИЛИЛИСЬ, ТО ЗВЕРНІТЬ БАЛЬОТ ВИБОРЧОМУ УРЯДНИКОВИ ЯК ЗІПСОВАНИЙ И ДОМАГАЙТЕСЯ НОВОГО БАЛЬОТА.
6. ПИШУЧИ НА БАЛЬОТІ ОДИНКУ, НЕ ПЕРЕТЯГАЙТЕ Ї ПОЗА ЛІНІЙКУ, БО ТОДІ ТРУДНО ЗБАГНУТИ ДЛЯ КОГО ВИ ВІДДАЛИ СВІЙ ГОЛОС.

ГОЛОСОВАННЯ ВІДБУДЕТЬСЯ 16 ЧЕРВНЯ ВІД ГОДИНИ 8 РАНО ДО 8 ВЕЧЕРОМ

МИМОВОЛІ ВИЯВЛЯЮТЬ ДІЛА РУК СВОЇХ

В теперішніх манітобських виборах працююче населення довідується про такі речі, про які перед тим ніколи не чуло. Одна буржуазна партія виказує на другу, чим вона провинилася перед провінцією. Консервати й ліберали сподіються дістатися до влади й виказують на бреккенівців всякі свинства. Бреккенівці відбивають закиди та виказують на консерватів й лібералів, як вони господарили, як були при владі.

З цього всього думаюча людина бачить, що вони всі разом це одна велика буржуазна гниль і всі вони (без огляду, як вони себе називали би) для працюючого населення не мають ніякої вартости.

Манітобські ліберали поділилися на дві групи. Одна пішла з бреккенівцями й створила ліберал-прогресивну партію, а друга остала звичайними старими лібералами. Як ці останні "чисті" ліберали, так консервати, обі засипують Бреккена й його ліберал-прогресивну партію всякими закидами.

Між іншими консервативні кандидати та їхні агенти виказали, що за десять років Бреккенового уряду в Манітобі 6,444 фармері втратили свої фарми. Ми певні, що багато більше фармів попало в руки капіталістів, бо є цілі околиці, в яких морґеджеві компанії позабирали фарми. Сам же Бреккен відбиваючи закид, наводить, що після статистичного бюра в Оттаві в році 1921 було в Манітобі 53,252 занятих фармерами фармів, а в 1931 було їх 54,072.

Значить, тільки 820 фармів прибуло за останніх десять років в Манітобі. А це цікаве, коли подумати, скільки то нових імігрантів та молодих фармерів за цих десять років поселилося на фармах. Де ж вони поділися, що тільки їх 820 лишилося більше від 1921 року? За цих десять років число фармерів повинно було збільшитися хоч в 20 до 30 тисяч! Адже ж була велика іміграція. Поселювали британських фармерів, меннонітів, німецьких кооперативних посельців, таких же бельгійських і французьких і т. д. Де ці всі люди поділися?

Покинули свої фарми з великого "добробуту" або викинено їх за довги та за залеглі податки. Ось така господарка була в Манітобі за уряду Бреккена. Вона нічим не відмінніша від уряду лібералa Норіса, ні від уряду консервата Робліна чи хочби теперішнього уряду Бенета. Всі вони вислуговуються капіталістам. Всі вони існують на шкоду працюючого населення, а на користь багачів — банкирів, фабрикантів тощо.

Консервативна партія за прем'єра Робліна зачала будувати манітобський парлямент. Кошти цієї будови були $8,673,-991.62. На будові того парляменту консервати скрутили голову і до влади прийшли ліберали під проводом Норіса. Вони продовжали платити банкирам проценти від сього довгу зробленого консерватистами та додали велику суму нового довгу. По них прийшов до влади Бреккен. Він не змінив нічого в плаченню довгів провінції та також додав нових довгів. Досі від довгу на парляментарнім будинкові заплачено вже $6,993,623.16. Майже 7 мільйонів долярів. Але помимо того Манітоба винна ще на цім будинкові около 8 мільйонів долярів. Чудесна господарка, ні?

Думаючі фармері осуджують цю господарку і всіх, які її завели та на 16 червня видадуть свій осуд.

ЧИСЛО КАНДИДАТІВ В МАНІТОБІ

Число всіх кандидатів номінованих в Манітобі 6 червня є 144 на 53 посольських крісел.

Чарлс Дос, голова Гуверової фінансової реконструкційної корпорації, зрезиґнував з позиції, бо думає, що від тепер "проспирити" є вже "правнд ді корнер" — або що криза поглиблюється.

Вибори в Німеччині назначені 31 липня.

В Португалії були поважні вуличні розрухи через 3 дні, але через цензуру світ про це не знав. Робітники викликали загальний страйк, а уряд вислав проти них військо.

В Чіле вибухли бунти у фабриці й демонстрації студентів проти програми нового фашистського уряду.

В Онтеріо пожар лісів спричинив вогонь багатьох фармерських будинків.

Від початку весни по день 1 червня впало в Алберті 4.78 кубічних цалів дощу в порівнанні до 1.83 кубічних цалів в 1931 р., в Манітобі 2.26 проти .86; в Саскачеван 2.28 проти .59. Значить, цього року є більше дощу в отсіх трьох провінціях

БУДУЙТЕ КАНАДСЬКУ РОБІТНИЧУ ОБОРОНЧУ ЛІГУ

Всюди по фармах, де тільки є відділи Ліги Фармерської Єдности, відділи ТУРФДім, Товариства РЗТ та фармерські освітні товариства чи драмгуртки, треба засновувати й будувати відділи Канадської Робітничої Оборончої Ліги — в скороченню КРОЛ.

Ця оборонча організація виступає в обороні всіх арештованих невинно робітників, яких буржуазна влада боїться, бо вони отвирають очі працюючим масам й ведуть на визвіси. КРОЛ не тільки наймає найздібніших адвокатів для оборони невинно арештованих, але опікується також рідними арештованих.

Капіталістичний уряд Бенета не зможе побороти працюючої кляси, якщо ця кляса згуртується громадно й масово в КРОЛ та стане кріпким муром оборони своїх провідників. Для цього й всюди на фармах засновуймо й піддержуймо всіми силами Канадську Робітничу Оборонну Лігу.

Треба передплачувати й читати "Кенедіян Лейбор Дефендер" офіціяльний орган КРОЛ.

КАПІТАЛІСТИЧНА КРИЗА ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ.

Банкові обороти — як видно із звіту фінансового департаменту в Оттаві з 3 червня — зменшилися на приблизно 23 мільйонів долярів за квітень цього року в порівнанні до березня н. р., а на поверх 187 мільйонів. Не було б нічого надзвичайного, якщо котрий канадський банк лопнув би.